

Danskere, ugentlig Tidsskrift for det danske Folk i Amerika, DANISH LUTH. PUBL. HOUSE.

Danskere ugentlig Tirsdag og Fredag, Pris pr. Kvartals, De forenede Stater \$1.50, Udsalgssted \$2.00.

Redaktion: A. W. Andersen, Alle Brev og Breve, Adresser, Redaktionskontor.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I tilfælde af uregelmæssigheder og manglende betalt, behøver man ikke at betale for det samme, medmindre det er af hensigt at gøre det.

I det 'Lutheraneren' omtaler Beskrivelserne for at forene flere af de nord-lutheriske Samfund, fremjætter det Nansen om et fælles teologisk Tidsskrift.

Jacob Josef Karmel, Grundlæggeren af den kristne Arbejderforpørelse, døde sidste Foraar i sit 90. Aar.

Sommerferien ved Augsburg blev en rigtig Succes. Omkring 100 Personer mødte, mest Præster.

Nr. 8 af 'Kirke og Folk' er udkommet med følgende Indhold: Japan - Rev. John Gyde De Forest.

Dersom betynder Nægtelsen af Jomfruens Jævnhed? Naturligvis hører Jomfruens Jævnhed til det overnaturlige.

Nægtelse af Jomfrubjølken. Hvad den betyder.

Nægtelsen af, at Jesus Kristus er født af en Jomfru er i og for sig af gammel Dato.

Men tidligere har man fundet denne Nægtelse uden for Kirken, hos aabenbartantro Mennesker.

Det er naturligtvis ikke meget, vi her kan sige til Besvarelse af dette Spørgsmaal, men der kan peges paa det hovedsagelige.

Den afgørende Nægtelse af Jomfrubjølken kan ikke stilles fra Kristusfornægtelse og Kristusdomsnægtelse.

Den er kun et Stykke Rationalisme, et Stykke Antro, som er aandsbeslægtet med al anden Rationalisme og Antro.

Det er netop ejendommeligt for Rationalismen, at den slaar alle Religioner i samme Klasse.

Man behøver kun at kende lidt til Religionskongressen under Verdensudstillingen i Chicago i 1893 for at finde Stadfæstelse for denne Paastand.

Enfoldig Tro paa Guds Ord og Faithholden ved den gamle Befendelse er, hvad vi bør sætte imod Nægtelsen af Jomfrubjølken.

Missionen blandt Muhammedanerne. 'The Moslem World' (Den muhammadanske Verden) et Aartals-

skrift om og for Missionen blandt Muhammedanerne. Udgiveren er den bekendte Missionær og Leder af den arabiske Missionssituation i Bagdad.

Udstaf af Tidens Tegn. For en Række Aar siden udkom i Danmark et Digt uden Forfatter-

et af de største Dydsmyster, Verden har kendt. Og det gaar ja endda heller ikke godt med ham som Dydsmyster.

Og det mest, Kristendommen saa kan være, det er et Læresystem, et Religionsystem, som maa se sig foran de andre, men ikke væsensforskellig fra dem.

Stuttelig: Nægtelse af Jomfrubjølken kan ikke stilles fra Kristusfornægtelse og Kristusdomsnægtelse.

Den er kun et Stykke Rationalisme, et Stykke Antro, som er aandsbeslægtet med al anden Rationalisme og Antro.

Det er netop ejendommeligt for Rationalismen, at den slaar alle Religioner i samme Klasse.

Man behøver kun at kende lidt til Religionskongressen under Verdensudstillingen i Chicago i 1893 for at finde Stadfæstelse for denne Paastand.

Enfoldig Tro paa Guds Ord og Faithholden ved den gamle Befendelse er, hvad vi bør sætte imod Nægtelsen af Jomfrubjølken.

Missionen blandt Muhammedanerne. 'The Moslem World' (Den muhammadanske Verden) et Aartals-

skrift om og for Missionen blandt Muhammedanerne. Udgiveren er den bekendte Missionær og Leder af den arabiske Missionssituation i Bagdad.

Udstaf af Tidens Tegn. For en Række Aar siden udkom i Danmark et Digt uden Forfatter-

navn, med Titel: 'Hvad Maanen fortalte'.

Jeg ved ikke, om dette Digt fandt Naade for den moderne, det er Brandeste, Kristi's Sjine.

Binduet i Tasmørket og falder i Tanker, dybe Tanker om spændte Dage.

'Ja, uden Tvang er Tankerne, Saa de fan frit passere, Og bryde alle Strankerne, Hvor de vil promenerer.'

Og hans Tanke standfædes først, da Maanen kastede sine Straaler ind ad hans Bindue og lod dem danse over Gulvet.

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Derefter faar han en Samtale i Gang med den gamle Maanedagte, der har faaret saa vide og set saa meget, saa meget.

Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.

dem uden ad! - Det har været mit 'Sytem' siden.

Dagshymne. Dagen er juunden i Vejens Bjerne, Glimter den venlige Aftenjjerne, Aftning blunder i stille Fred:

Sagtelig svajer jmaa Blomsterkroner; Her, hilt klinger en Sænging's Toner.

Dæmpet, fra Kirkens høje Tag, Dirrer de sidste Klokkelag.

Sov, mit Varn, under Jesu Vinger, Mattens Hvile dig Sundhed bringer.

Sov, mit Varn, i din trygge Ro - Forjætted vaager over os to.

Et højt Tilfælde er vi i Majoriteten', vedblev han. 'Hvor mange er I vel, som tror, det er Synd at tage sig en Svingsmål, og vi har Venighed og Præst afkåret som I har.'

'Ja, vi har hver sin Mening. Saa du havde de Ting med paa Himmelvejen og bibøe salig, saa forstaa jeg ikke, hvorfor Gud saa alvorligt skulde formane til at forsage dem.'

'Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.'

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Og det Maanen fortæller sig - De hvidne Læder er en Mark, hvor du kan frugter sanke.'

Den Gud, som saa vidunderlig De mange Kloder tænder, Vil ogsaa naadig bære mig Paa sine stærke Hænder.'

Populære Skrifter henter gladelig deres Inspiration fra Barnas-

susbjergat (Sædet for det græske Orakel) hellere end fra Sinai eller Golgatha.

De henter deres Kultur fra Athen hellere end fra Jerusalem.

De tilbøder Gøtte. Men 'Gøtte, Kulturens Hverforpræst, væmmes ved Luther, Retfærdighedens Prædikant'.

Man tilbøder med den naturalistiske, pantetistiske, intuitionalistiske og agnostiske Emerson.

Man forberjeter Carlisle, som havde brudt med allekirker og Trostebefendelse, forsaget Kristendommens historiske Virkelighed, ansaa Jesu Historie for en skøn Mythos og hender ingen anden Tilbedelse end Sorgens.

Man opbygger sig ved George Eliot, som brod med al evangelisk Religion, overfattede Straus' 'Jesu Liv', levede uden Gøttefab med den materialistiske Britenker George Henry Lewis, tilhad den samlede Mennestebed (Collective Humanity) og døde uden Gøtte til Gud eller om et tilkom-mende Liv.

Man lader sig gennemføre af og prøver at tilfredsstille sig med Mrs. Humphrey Ward, som anstrænger sig for at affastte al Tro paa det overnaturlige, og som henviiser Troen paa en guddommelig Aabenbaring til Overtroens Tid-

alder, udøver sin Foragt over Raulus og forhaaner vor Frelser. Ikke desto mindre udgives hendes samlede Værker paa en stor Bøggjæmmer.

Det er en velkommen Kendsgerning at vide, at der er i det mindste en Kirke endnu, som ved, hvad den tror, ved hvor for den tror, og som kan give alle dem, som ærlig søger, en tilfredsstillende Grund for sin Tro.

I denne gamle Kirke er Lærebøger endnu populære. Frelsesvejen og Bibelfaardomme bliver endnu solgt i Tuindis. Det er den eneste Kirke, som paa nu udgiver sine Befendelse i populære Udgaver, som indbinder sin betydeligt Befendelse og Katekismen sammen med den Bog, som benyttes til Sang og Tilbedelse, som udgiver lærde og udlærte Værker med bestemte teologiske Læremæringer angaaende Befendelsesprincippet, som udgiver og sælger Tuinder af Katekismen hvert Aar, og som holder paa, at alle dens Værker sender og forlæner dem.

Og denne ene doktrinære Kirke viser intet Tegns paa Afældighed. Den tiltager mere i Procentantal end nogen anden protestantisk Kirke. Dens Landsmændigheder er virksomme og fulde af Vædegygtighed. Det er en sjelden Ting at en lutherisk Kirke døer. Hænder det, er der lærlige og sørgede Grunde. Dens konservative Stade er ikke dræbende for den lutheriske Kirke. Den er ikke bange for megen god Væere. Den er mere bange for at tro for lidt end for meget. Heller ikke tror den blindt. En god Lutheraner tror ikke blot, fordi det er nedboret. Vi har ingen blot Autoritetstro. En blind Autoritetstro, eller Tro, fordi en anden siger det, er uærdig for en sand Lutheraner. Vor Kirke har i det hele taget loddet og siddet sin Tro, som ingen anden Kirke har gjort det. Den har underlagt sin Grundbold med det mest omhyggelige og lærde Apparat og Underjøgelse, prøvet, vejlet og be- varet hver eneste Indvending, og den har aldrig behøvet at revidere

Lære og Liv. Et Par Indlæg under denne Overskrift er fremkommet i 'The Lutheran'. Jeg mener, at de er værd at overvejes ogsaa af os, og jeg oversætter dem derfor til 'Danskere'.